

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U PULI-POLA
Kranjčevićeva 8,52100 Pula-Pola

Posl. br. P-212/2026-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Puli-Pola po sucu toga suda Danieli Subotić Biondić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja VRANIĆ MIROSLAVA iz Poreča, Massa Lombarda 4, OIB 02807650533, zastupan po punomoćniku Josipu Valiću, odvjetniku iz Pule, protiv tuženika OTP BANKA d.d., Ulica Domovinskog rata 61, Split, OIB 52508873833, zastupanom po punomoćnicima u Odvjetničkom društvu Goran Veljović i drugi, odvjetnici iz Pule, radi utvrđenja ništetnosti, nakon zaključene glavne rasprave dana 02. rujna 2026., održane u prisutnosti tužitelja, punomoćnika tužitelja Josipa Valića, odvjetnika iz Pule i punomoćnice tuženika Ivane Bilić Komparić, odvjetnice iz Pule, te na ročištu za objavu i uručenje presude dana 30. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se da je nišetna odredba čl.5. Ugovora o kreditu broj: 42901/06 sklopljenog 23.05.2006. godine između tužitelja kao korisnika kredita sa jedne strane i tuženika kao Banke s druge strane, koja odredba glasi: "Članak 5. NAKNADA ZA OBRADU KREDITNOG ZAHTJEVA: 2,00% (slovima: dvaposto) od iznosa odobrenog kredita – minimalno 200,00 kn, a naplaćuje se jednokratno odmah po potpisu Ugovora."

II Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi parnični trošak u iznosu od 1.011,55 eur uvećan za zakonsku zateznu kamatu koja teče od dana 30. rujna 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja te godine, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

III Odbija se tuženik sa zahtjevom za naknadu parničnog troška u cijelosti.

Obrazloženje

1.Tužitelj u tužbi navodi da je između tužitelja kao korisnika kredita s jedne strane i tuženika kao kreditora s druge strane, odnosno njegovog prednika tada: HVB Splitska banka d.d., sklopljen u Poreču dana 23.05.2006. godine Ugovor o kreditu broj: 42901/06. (dalje u tekstu: Ugovor o kreditu). U članku 5. Ugovora o kreditu ugovoreno je da je tužitelj dužan za obradu zahtjeva i odobravanje kredita platiti naknadu i to odredbom kako slijedi: "Članak 5. NAKNADA ZA OBRADU KREDITNOG ZAHTJEVA:

2,00% (slovima: dvaposto) od iznosa odobrenog kredita – minimalno 200,00 kn, a naplaćuje se jednokratno odmah po potpisu Ugovora.". Tuženik je od tužitelja 25.05.2006. na ime troškova obrade zahtjeva i odobravanja kredita naplatio iznos 180,00 CHF /111,62 EUR. Tuženik je o predmetnom kreditnom poslu koji je potrošački ugovor, kao trgovac sam sastavio tekst Ugovora o kreditu te se radilo o tuženikovom unaprijed formuliranom standardnom ugovoru (članak 49. stavak 2. Zakona o zaštiti potrošača 2014., članak 81. Zakona o zaštiti potrošača 2003.) i kao takvog dao ga na potpis tužitelju kao potrošaču, a da se prethodno nije pregovaralo o ugovornim odredbama toga ugovora te tužitelj nije imao utjecaj na sadržaj istih, što je dovelo do značajne neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, budući da tužitelj nije bio informiran, niti su u ugovoru navedeni parametri slijedom kojih je mogao znati koje troškove banka naplaćuje kao jednokratnu naknadu za obradu zahtjeva za sklapanje ugovora, odnosno, zbog čega takvi troškovi iznose upravo 2,00 % od iznosa odobrenog kredita. Stoga je odredba citirana u točki 3. ove tužbe nepoštena, odnosno ništetna (članak 87. Zakona o zaštiti potrošača 2003.) te tužitelj ovom tužbom zahtijeva utvrđenja ništetnosti navedene ugovorne odredbe. Zbog svega navedenog predlaže da sud nakon provedenog dokaznog postupka usvoji tužbeni zahtjev tužitelja i donese presudu kako je opisano u izreci.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava tužbeni zahtjev.

3. U dokaznom postupku je izvršen uvid u dopis i ugovor o kreditu (list 5-7), podatke (list 8-11), dopise (list 12-14), promet po računu (list 15-24), dopise (list 25-27), proveden je dokaz saslušanjem tužitelja te je izvršen uvid u svu ostalu dokumentaciju priležeću spisu.

4. Temeljem tako provedenog dokaznog postupka sud smatra tužbeni zahtjev tužitelja **osnovanim**.

5. Između stranaka nije sporno da je tužitelj kao korisnik kredita sa tuženikom, odnosno prednikom tuženika HVB Splitska banka d.d. kao kreditorom dana 23.05.2006. sklopljen Ugovor o kreditu broj: 42901/06. (dalje u tekstu: Ugovor o kreditu) te da je u čl. 5. Ugovora o kreditu ugovoreno da je tužitelj dužan za obradu zahtjeva i odobravanje kredita platiti naknadu i to 2,00% od iznosa odobrenog kredita – minimalno 200,00 kn, koja se naplaćuje jednokratno odmah po potpisu Ugovora. Nije sporno da je tuženik od tužitelja 25.05.2006. na ime troškova obrade zahtjeva i odobravanja kredita naplatio iznos 180,00 CHF /111,62 EUR.

6. Tužitelj je u svom iskazu naveo da je predmetni kredit podignut za potrebe kupovine motora, konkretno kupio je tim novcem skuter koji mu je trebao za osobne potrebe, za to ga je koristio. U to vrijeme nije bio vlasnik nikakve firme niti je imao ikakav obrt, bio je zaposlen u Valamaru. Prilikom sklapanja ugovora a da mu kredit bude odobren morao je uplatiti tu naknadu koja je sad predmet spora, rečeno mu je da se radi o naknadi za obradu tog kredita ali mu nije detaljno objašnjavano na što se odnosi taj novac, na koje troškove. U svakom slučaju ugovor je sastavila banka prema uvjetima banke i on je taj ugovor mogao samo prihvatiti ili ne. Da je odbio platiti tu naknadu za obradu kredita kredit mu ne bi bio odobren, naime nije bio u mogućnosti pregovarati sa bankom. Kredit je u međuvremenu i otplatio.

7. Prije svega valja napomenuti da je u vrijeme sklapanja predmetnog ugovora o kreditu na snazi bio članak 3. Zakona o zaštiti potrošača koji je u stavku 1. točki 1. definirao potrošača pa u smislu ovoga Zakona potrošač je svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao na tržištu, u svrhe koje nisu namijenjene njegovom zanimanju niti njegovoj poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti. Iz navedenog proizlazi da je uvjet da bi osoba bio potrošač da on sklapa pravni posao u svrhe koje nisu namijenjene njegovom zanimanju niti njegovoj poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti. Povezano iz iskaza tužitelja proizlazi da je tužitelj kredit podigao radi kupovine motora za osobne potrebe i nije ga koristio u druge svrhe. Pri tome se nigdje u ugovoru ne navodi da je tužitelj sklopio navedeni ugovor primjerice kao obrtnik, kao pravna osoba, kao osoba koja obavlja slobodnu djelatnost ili profesiju ili za potrebe obavljanja takvih djelatnosti niti je to tuženik ičime dokazao. Stoga se evidentno prema ocjeni suda radi o potrošačkom kreditu u kojem ugovoru je tužitelj nedvojbeno nastupio kao potrošač.

8. Nadalje u konkretnom slučaju valja primjeniti čl. 81. st. 2. tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača prema kojoj se smatra da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj - poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca. U konkretnom slučaju, upravo je o tome riječ. Naime, Ugovor o kreditu zaključen između tužitelja i tuženika je standardni, tipizirani ugovor, koji je u tom periodu tuženik sklopio s vrlo velikim brojem korisnika, a na čiji sadržaj tužitelj nije imao nikakav utjecaj niti mu je dana mogućnost pregovora glede bilo koje odredbe istoga, a sukladno odredbi st. 1. istog članka, ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Načelo savjesnosti i poštenja jedno je od temeljnih načela obveznog prava, a sadržano je u odredbi čl. 4. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 35/05..., dalje ZOO-a) kojom odredbom je propisano da su se u zasnivanju obveznih odnosa i ostvarivanju prava i obveza iz tih odnosa sudionici dužni pridržavati načela savjesnosti i poštenja. Dakle sudionici obveznih odnosa prilikom zasnivanja i za vrijeme trajanja takvih odnosa dužni su postupati obzirno i uvažavati interese obiju strana a što tuženik nije činio kada je, koristeći tužiteljev nepovoljniji položaj, ugovorio da je ovlašten predmetnu naknadu zaračunati sukladno vlastitoj odluci, a bez ugovaranja konkretnih kriterija i parametara o kojima ovisi visina takve naknade. Stoga je prema motrištu suda predmetna ugovorna odredba nepoštena, a prema čl. 87. ZZP/03 propisano je da je nepoštena ugovorna odredba ništava (ništetna). Pored toga je navedena odredba ništetna i temeljem odredbi Zakona o obveznim odnosima, budući da je iz ranije navedenih razloga činidba neodređena i neodrediva a sve sukladno čl. 269. st. 2. ZOO-a.

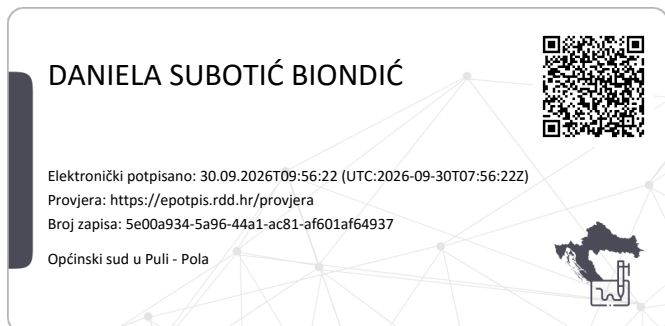
8.1. Nastavno Direktivom Vijeća 93/13 koja je implementirana u hrvatski pravni sustav propisano je da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom, ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, s tim da se smatra da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca. Pravna posljedica ovakvih odredbi je njihova nepoštenost i ništetnost. Da se o sadržaju navedenih odredbi nije pregovaralo proizlazi

iz iskaza tužiteljice a a isto tako tužiteljica nije imala niti mogla imati utjecaj na sadržaj Ugovora o kreditu jer sadržaj istog kreira Banka ovdje tuženik. Dakle ocjena je suda da je predmetna ugovorna odredba nepoštена i ništetna.

9. Slijedom svega navedenog valjalo je usvojiti tužbeni zahtjev i utvrditi ništetnim odredbu čl. 5. Ugovora o kreditu broj: 42901/06 od 23.05.2006. Pri tom je stajalište suda da tužitelj u konkretnom slučaju ima pravni interes za postavljanje deklaratornog tužbenog zahtjeva u smislu odredbe čl. 187. Zakona o parničnom postupku, obzirom je zahtjev za utvrđenje pravnog posla ništetnim tek prethodno pitanje za ostvarenje zahtjeva za vraćanje stečenoga na temelju toga pravnog posla, a pravni interes za takav deklaratorni zahtjev ne isključuje sama činjenica što, pored deklaratornog nije postavljen i kondemnatorni zahtjev.

10. Odluka o parničnom postupku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku pa je tužitelju priznat trošak zastupanja po odvjetniku i to za sastav za sastav opomene pred tužbu 25 bodova (Tbr.37/1), za sastav tužbe 100 bodova (Tbr.8/1), za sastav podneska od 26.05.2026. 25 bodova (Tbr.8/3), za zastupanje na ročištu 07.07.2026. 50 bodova (Tbr.9/2), na ročištu od 02.09.2026. 100 bodova (Tbr.9/1) te za pristup ročištu za objavu 50 bodova, što sve uvećano za PDV iznosi 875,00 eur. Tužitelju je nadalje priznat trošak sudske pristojbe na tužbu iznosu od 26,55 eur i na presudu u iznosu od 110,00 eur, pa je tužitelju priznat ukupan parnični trošak u iznosu od 1.011,55 eur.

U Puli, 30. rujna 2026.

S u d a c
Daniela Subotić Biondić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba. Žalba se podnosi ovom sudu, u roku od petnaest (15) dana od dana ročišta za objavu presude za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu za objavu, odnosno od dana primitka ovjerenog prijepisa presude za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu. O žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dna:

- tužitelju po pun.
- tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-3088d-e62eb**

Kontrolni broj: **06972-4007e-35d97**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Puli - Pola** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.